

Nr 80

Av herr Ohlin m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Avsättning till fonden för idrottens främjande.

(Lika lydande med motion nr 60 i Första kammaren)

Vid riksdagens behandling av idrottsanslaget under senare år har betonats det stora värde, som idrotten har för ungdomens fostran och för folkhälsan i allmänhet. Departementschefen konstaterar i årets statsverksproposition, att idrottsrörelsen som vår första folkrörelse glädjande nog alljämt är i kraftig tillväxt. Men tillväxten går inte av sig själv. Det måste finnas lokaler och idrottsplatser, ledare och instruktörer för det aktiva idrottsarbetet; en verksamhet med mycket mer än miljonen deltagare måste handhas på ett sätt som ger förtroende hos både idrottsutövarna, allmänheten och samhällsorganen.

Tillsammans utgör Riksidrottsförbundet, Svenska korporationsidrottsförbundet samt Skid- och friluftsförbundet, alla helt uppbyggda på frivillig grund, en kraftkälla i samhällslivet. I den mån dessa organisationer och andra frivilliga sammanslutningar, som har idrott på sitt program, får kapacitet att ytterligare utöka sin verksamhet, är det att förvänta att denna än mer kan tjäna som motvikt mot nedbrytande tendenser i samhällsutvecklingen.

Idrottsrörelsens mångskiftande aktiviteter fordrar kunniga och ansvarsfulla ledare. Då det nu finns sådana, bör statsmakterna tacksamt ta emot deras önskan att få erforderliga medel att föra arbetet framåt.

Det bör starkt understrykas, att en rörelse sådan som idrottsrörelsen inte är hjälpt med enbart pengar. Man bör vara glad för att det inom den samma finnes entusiasm och kunnighet att föra fram ett mångfasetterat program, som förmår samla de mest skilda intressen. Riksidrottsförbundet omfattar sålunda nu 44 olika specialförbund. Det måste finnas regler för idrottsutövandet. Utbildning måste ske av domare och ledare. Vid sidan av den huvudsakliga verksamheten inom landet måste stimulansen av internationellt idrottsutbyte beaktas. Alla dessa saker har naturligtvis en ekonomisk sida.

Då idrottsanslaget behandlades vid fjolårets riksdag framhölls från vår sida, att idrottsrörelsens betydelse är så stor, att den förtjänar ett vida större ekonomiskt stöd från statsmakternas sida. Vi krävde en verklig om-

dimensionering av anslaget. Statsmakterna borde ta detta i sikte vid sin anslagspolitik och som ett led häri höja anslaget i snabbare takt än vad som skett. Vi föreslog då en höjning av anslaget med 4,3 milj. kr. till 17 milj. kr. För de följande åren borde anslaget höjas med belopp av ungefär samma storlek.

Vårt yrkande förra året avslogs. Anslagshöjningen begränsades till den av departementschefen föreslagna 1,4 milj. kr. och blev totalt 14,1 milj. kr.

Den uppfattning som vi i fjolårets motioner gav uttryck åt i fråga om behovet av ett starkare statligt stöd till idrottslivet hyser vi fortfarande. Den anslagspolitik som departementschefen företräder uppfyller icke kravet på en mera målmedveten utbyggnad av det statliga stödet.

Departementschefen föreslår nu att 17 milj. kr. skall anvisas. Riksidrottsförbundet har, efter inom organisationen gjorda nedprutningar, ansett sig böra begära 17,3 milj. kr. Men härutöver skall andra idrottsliga ändamål tillgodoses ur samma anslag såsom stöd till Svenska korporationsidrottsförbundet, Skid- och friluftsförbundet, skolöverstyrelsen samt till vetenskaplig forskning av värde för idrottsutövning. För ifrågasvarande ändamål har vederbörande organisationer anhållit om tillhoppa 1 933 000 kr. Tillsammans uppgår de äskade anslagen till 19 228 000 kr. Ett beslut i enlighet med departementschefens förslag innebär alltså en nedprutning av de begärda anslagen med nära 12 procent. För Riksidrottsförbundet skulle detta innebära en reduktion med närmare 2 milj. kr., vilket skulle väsentligt inkräkta på dess arbetsmöjligheter och på utrymmet för stöd åt idrottsanläggningar och ungdomsidrotten.

Vid bedömningen av medelsbehovet för nästa budgetår bör vidare uppmärksammas att förberedelserna för och deltagandet i de under år 1964 arrangerade olympiska spelen kräver medel; 500 000 kr. *mer* än föregående år har beräknats härför.

Av de i det samlade anslaget ingående, skilda anslagsposterna vill vi särskilt fästa uppmärksamheten vid delanslaget till idrottsanläggningar. Det förtjänar påpekas att Riksidrottsförbundet häromåret, efter att flera år inte ha lyckats intressera departementschefen för ett rimligare anslag till idrottsanläggningar, sänkte sitt äskande från 5 milj. kr. till 3 milj. kr., vilket senare belopp upprepats i årets *petita*. Med den av departementschefen nu företagna allmänna nedprutningen torde det vara ofrånkomligt att utrymmet för stöd åt sådana anläggningar blir mindre än 3 milj. kr. under nästa år.

I betraktande av det stora behov som här förefinnes framstår ett statligt stöd som inte ens uppgår till 3 milj. kr. som synnerligen svagt. I allmänhet torde det statliga bidraget för uppförande av en idrottsanläggning, vilket i regel sker i kommunal regi, begränsa sig till några procent av kostnaden. Med hänsyn till de senaste årens ökning av byggnads- och anläggningskostnaderna motsvarar de av Riksidrottsförbundet tidigare begärda anslagen

på 5 milj. kr. numera minst 6 milj. kr. i dagens penningvärde. Även med en fördubbling av det nu utgående anslaget på 2,1 milj. kr. skulle bidraget fortfarande svara endast för en obetydlig del. Det gäller här en ytterst angelägen förbättring av villkoren för idrottsutövandet. Samtidigt måste beaktas att nyttiggörandet av det avsevärt större anslagsbelopp, som vi i och för sig anser motiverat, förutsätter en planering. Med den hittills förda anslagspolitiken har förutsättningarna härför inte varit för handen i önskvärd utsträckning. Mot bakgrunden av det av Riksidrottsförbundet tidigare beräknade medelsbehovet för idrottsanläggningar bedömer vi dock som realistiskt att minst 4 milj. kr. ställes till förfogande för statligt stöd till sådana anläggningar. Dessutom erfordras en ökning av beloppet till uppförande och förbättring av mindre lek- och idrottsanläggningar. För att i övrigt i huvudsak tillgodose RI:s önskemål och inte behöva göra de med departementschefsförslagets genomförande ofrånkomliga prutningarna kräves att det samlade anslaget höjes med 3 milj. kr. Anslaget bör således för nästa budgetår höjas till 20 milj. kr.

Samtidigt är vi angelägna att betona, att statsmakterna bör klargöra att de tar sikte på en fortsatt, successivt skeende höjning av anslaget och visar en vilja att snabbt ta igen vad som tidigare försumrats.

Vi vill slutligen fästa uppmärksamheten vid att också det statliga stödet till idrotten vid universitet och högskolor, som faller under ecklesiastikdepartementets huvudtitel, är starkt underdimensionerat. Denna fråga tas upp i en annan motion från vårt håll.

Med hänvisning till det anförda föreslår vi således,

att riksdagen måtte besluta att till *Avsättning till fonden för idrottens främjande* för budgetåret 1964/65 anvisa ett anslag av 20 000 000 kr.

Stockholm den 21 januari 1964

Bertil Ohlin

Sven Gustafson

O. Malmborg

Gunnar Helén

Henning Gustafsson

Manne Ståhl

Brita Elmén

Wald. Svensson

Gustaf Kollberg